

Lőcse

Ki volt valójában a titokzatos lőcsei fehér asszony?

A kalandornő ellopta szeretője párnája alól a vár kulcsát, álruhában próbált menekülni, és végül a vérpadon végezték ki. Sokan ismerhetitek Jókai Mór híres regényét, A lőcsei fehér asszonyt, amelyben Lőcse várának 1710-es elvesztését dolgozza fel az író. A címszereplő "fehér asszony" Korponayné Géczy Julianna valóban létező személy volt, akinek életét számos fordulat és legenda övezi, miközben a szépirodalomban is jelentős szerepe lett. Egy titokzatos magyar nő élete a 18. század eleji, szabadságharcok sújtotta Magyar Királyságban. Géczy Julianna 1680 körül született a Felvidéken, majd hozzáment Korponay Jánoshoz. 1703-ban kitört a Rákóczi-szabadságharc, édesapja azonnal kurucnak állt, férje azonban császárhűnek számított és csak nagy nehezen lehetett rávenni, hogy ő is csatlakozzon. Géczy Julianna így máris két tűz közé került, nem lehetett egyszerű megóvni a családot a Az asszony egyáltalán nem volt félős, Lőcsére is azért került, mert mindenhova követte férjét a csatákba, végül a város az egyik utolsó lett, amely császári kézre került 1710-ben. Hősünk története is itt vett érdekes fordulatot, amikor megismerkedett a vár parancsnokával, Andrassy Istvánnal, akivel szerelmi viszonyba került, innentől együtt próbáltak minél többet kihozni a vár sorsából. Lőcse 1709-10 fordulóján hosszú ostrom alatt állt, a várvédők fáradtak voltak és kezdtek kifogyni az erejükből, ezért Korponayné vállalta, hogy levelezéssel segíti a vár feladását. Ezt azért tudta megtenni, mert az ostromló parancsnok, Löffelholz feleségével nagyon jó viszonyban volt. Később aztán árulónak minősítették, mivel állítólag ő és/vagy Andrassy szándékosan beengedték őket a városba. Ez ugyan nem bizonyítható, de a vár feladásában kétségtelenül szerepet játszott a bátor, ám kétes játékot űző asszony.

A szatmári béke megkötése után Korponayné kérelmekkel ostromolta az udvart, hogy visszakaphassák földjeiket és egyre jobb viszonyba is került több császár közeli főnemessel. Az asszony ezután ismét két tűz közé került, birtokába kerültek ugyanis olyan levelek, amelyeket a felkelés korábbi szereplői írtak egymásnak azért, hogy felélesszék a szabadságharcot. Kérdés, hogy miért adták át ezeket a leveleket Korponaynének, akinek Lőcse elvesztésében való szerepe köztudomású volt. Talán jobban bíztak abban, hogy egy nőnél nem keresnek ilyen terhelő bizonyítékokat? Mindenesetre Korponayné megkereste Pálffy János császári főparancsnokot ezekkel, aki fel is jegyezte az összeesküvők neveit, de a leveleket kérésre sem kapta meg. Lőcse 1709-10 fordulóján hosszú ostrom alatt állt, a várvédők fáradtak voltak és kezdtek kifogyni az erejükből, ezért Korponayné vállalta, hogy levelezéssel segíti a vár feladását. Ezt azért tudta megtenni, mert az ostromló parancsnok, Löffelholz feleségével nagyon jó viszonyban volt. Később aztán árulónak minősítették, mivel állítólag ő és/vagy Andrassy szándékosan beengedték őket a városba. Ez ugyan nem bizonyítható, de a vár feladásában kétségtelenül szerepet játszott a bátor, ám kétes játékot űző asszony.

A szatmári béke megkötése után Korponayné kérelmekkel ostromolta az udvart, hogy visszakaphassák földjeiket és egyre jobb viszonyba is került több császár közeli főnemessel. Az asszony ezután ismét két tűz közé került, birtokába kerültek ugyanis olyan levelek, amelyeket a felkelés korábbi szereplői írtak egymásnak azért, hogy felélesszék a szabadságharcot. Kérdés, hogy miért adták át ezeket a leveleket Korponaynének, akinek Lőcse elvesztésében való szerepe köztudomású volt. Talán jobban bíztak abban, hogy egy nőnél nem keresnek ilyen terhelő bizonyítékokat? Mindenesetre Korponayné megkereste

Pálffy János császári főparancsnokot ezekkel, aki fel is jegyezte az összeesküvők neveit, de a leveleket kérésre sem kapta meg.